

‘Ontroerd en heel trots op personeel’

Tal van reacties kwamen er op het weekendverhaal van verslaggever Phaedra Werkhoven, die wekenlang meeliep bij zorggroep Solis in Deventer. De instelling voor ouderenzorg wordt na het verhaal verrast door veel complimenten. „Enorm trots op medewerkers.”

Jenda Terpstra

Bij de benzinepomp wordt ze aangesproken, in de supermarkt schieten mensen haar aan: Anita Nijenhuis, manager bij zorglocatie Sint Jurriën, dat valt onder zorggroep Solis, is nog steeds verrast. „Zo veel mensen die onder de indruk zijn van ons verhaal, die waardering hebben voor de zorg.”

Afgelopen zaterdag verscheen het verhaal van verslaggever Phaedra Werkhoven in deze krant. Werkhoven wilde ervaren wat medewerkers in de ouderzorg ervaren. Daarom ging ze twee maanden aan het werk als stagiair bij zorginstelling Sint Jurriën. Haar impressies tekende ze op in een indrukwekkend relaas.

In het begin zijn de ervaringen heftig. De geur van ontlasting, de eenzaamheid en het verval van het lichaam vliegen haar aan, beschrijft ze in dit interview. Daarna wordt ze milder: ze leert de mensen kennen en krijgt een band met de bewoners, tot verdriet aan toe als één van hen overlijdt.

Een lach en een traan

De bevoegenheid van medewerkers leest manager Nijenhuis terug in het verhaal. „Ze doen wat ze doen met een lach en een traan. Met een groot zorghart halen ze alles eruit wat haalbaar is. Daar krijg ik een warm gevoel bij. Ik ben enorm trots op mijn medewerkers.”

Mensen die het verhaal hebben

gelezen, reageren met veel respect en bewondering, zegt Nijenhuis. Dat zegt ook Rianne Leeuwis, communicatieadviseur bij zorggroep Solis. „Ik heb niet één negatieve reactie gelezen. Trots en ontroerd, dat zijn we.” Ook familieleden van bewoners hebben positief gereageerd. Nijenhuis: „We kregen zelfs een grote doos Merci van familie van een bewoner. Heel mooi vind ik dat.”

Open zijn

Hoe het verhaal zou uitpakken, was nog maar afwachten. En dat is best spannend, zegt manager Nijenhuis. „We hebben vanaf het begin besloten open te zijn. We wil-

den geen draaiboek, we wilden de harde realiteit laten zien. Met de poten in de klei. We hebben ten slotte niks te verbergen. Daarop krijgen we nu ook complimenten, dat we zo open zijn geweest.”

Leeuwis: „We vonden het spannend wat het eindresultaat zou zijn. Zelf kijk je anders naar je eigen organisatie. We zijn opgelucht en blij met het resultaat.”

Verslaggever Phaedra Werkhoven begon dit initiatief omdat ze wilde ervaren wat er op ons afkomt in de zorg, met de personeelskrapte en de toenemende vergrijzing. „Die zorgen delen wij zeker”, zegt Nijenhuis.

Dat heeft nu al gevolgen voor de

▲ Phaedra Werkhoven in actie in de zorg. FOTO ARJAN GOTINK

dagelijkse praktijk. „We kunnen niet meer zonder mantelzorgers en vrijwilligers. Familie kan niet meer aan de zijlijn staan. Ook zij moeten hun steentje bijdragen. We moeten het met elkaar doen. Dat lees je in het verhaal.”

Zorgen maken

Net als de zorggroep is ook de beroepsvereniging voor Verzorgenden en Verpleegkundigen (V&VN) blij met de aandacht. Woordvoerder Arianne Mantel: „Het artikel beschrijft zorgprofes-

sionals die zich zorgen maken over de toenemende vergrijzing, de toenemende druk op de zorg en de personeelstekorten.”

V&VN doet daarom een beroep op het nieuwe kabinet om fors te investeren in een menselijkere en eenvoudigere zorg.

De vraag is of zo'n verhaal meer handen aan het bed brengt of meer mensen enthousiast maakt voor een baan in de zorg. Daarvoor is het nog te vroeg, zegt communicatieadviseur bij Solis, Rianne Leeuwis. „Ik ben net bezig het artikel onder 1250 zorgcollega's en 500 vrijwilligers te verspreiden via de nieuwsbrief. Dus we weten nog niet wat het langetermijneffect is.”